

DISCURS A L'ASSEMBLEA GENERAL DE LA NOVA CAIXA (27/07/2010)

Senyores conselleres, senyors consellers, bona tarda.

El meu nom és Raquel Puig i sóc consellera electa en representació del SEC.

Oposar-nos a l'emissió de participacions preferents convertibles en quotes participatives, pot semblar renunciar a l'instrument que el FROB ens ha dotat per capitalitzar-nos.

D'altra banda, no oposar-nos-hi es pot interpretar com que estem d'acord en la bondat d'aquest instrument i en les conseqüències últimes que pot suposar la seva utilització.

No es tracta, doncs, de donar una resposta simple a una pregunta de connotacions complexes, entre d'altres coses perquè hi ha en joc, no sols el futur de l'entitat que avui estem ajudant a néixer, sinó també el futur del model de caixes que, per més que la incapacitat manifesta d'alguns directius hagi posat en perill, ha constituït durant molts anys un model de compromís social que no es pot menystenir.

Estem, doncs, davant d'una discussió entre pragmatisme i model ? Tampoc. No és només això.

Els treballadors, preocupats perquè les coses es facin bé, però també per la continuïtat dels llocs de treball, estem vivint amb preocupació la manca de coherència en el comportament dels ens reguladors, dels governs i de les pròpies entitats al llarg del procés de fusió.

Com han actuat els diferents agents compromesos ?

L'ens regulador per excel·lència, el Banc d'Espanya, va fallar clamorosament durant els anys de la bombolla immobiliària. Va mirar cap un altre costat mentre algunes entitats financeres inflaven temeràriament un globus que ens ha explotat a la cara.

Pel que fa al govern de l'estat, de la mà del Banc d'Espanya, va dissenyar el Frob per recapitalitzar les entitats amb problemes i mesos després, quan la gran majoria de fusions ja havien conclòs la seva primera etapa es treuen de la màniga un Decret que defineix la naturalesa de les quotes participatives, amb unes conseqüències desconegudes fins al moment.

No se'ns pot tractar d'alarmistes quan els representants dels treballadors diem que estem davant de la dissolució del model històric de caixes d'estalvis, perquè són molts el analistes financers, de diferents tendències, que han fet pública aquesta mateixa opinió.

Pel que fa a la Generalitat, alhora que impulsa les fusions a l'empareda del FROB, n'impugna el decret llei 9/2009 .

Què passarà si, arribat el moment, el Tribunal Constitucional dóna la raó a la Generalitat de Catalunya ? En què quedarà el Reial Decret 11/2010?

I pel que fa a la Comissió Europea, el mes de gener va imposar una retallada de les aportacions del FROB i, a finals de juliol, després de les proves d'esforç més mediàtiques que s'hagin fet mai, se'ns diu que hem de demanar més de 1.000 milions d'euros addicionals per a capitalitzar-nos, amb el cost reputacional que això suposa .

Paradoxalment, entre les entitats millors situades d'Europa en trobem algunes que han rebut desenes de milers de milions de fons públics.

Les entitats financeres que objectivament han fet una mala gestió (com la nostra) no han fet neteja dels seus directius amb responsabilitats directes en el desgavell.

Ans al contrari, en alguns casos els han promocionat a responsabilitats superiors que no han demostrat merèixer.

Ara, una vegada més, ens correspon als treballadors posar la quota de seriositat que d'altres no han tingut.

Votarem SÍ a l'emissió de participacions preferents perquè, ara com ara, és l'únic camí que ens han deixat per sortir del fangar.

Ho farem, però, sense convicció.

Ho farem, però advertim que en el cas d'haver de convertir les preferents en quotes participatives, serem absolutament bel·ligerants, perquè això voldrà dir que novament els gestors hauran fracassat en la seva comesa.

Tots volem una caixa de primera línia i el nostre SÍ també suporta el cost reputacional que suposaria qualsevol altra posició.

El nostre és un vot de responsabilitat.

Entenem que el projecte és col·lectiu i tots ens hi devem.

Volem advertir, però, molt seriosament, que no permetrem sota cap circumstància que l'objectiu comú sigui coartat per la retallada del drets laborals i de la dignitat professional de cap dels nostres companys.

Moltes gràcies